

Za tvojo duhovno rast str. 63 do 64

Crerkev - tvoj dom

1. Zmoli molitev:

Pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernih in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni. Pošlji svojega Duha in prerajeni bomo in prenovil boš obličje zemlje. Molimo! Bog naš Oče, Sveti Duh nas razsvetljuje in uči. Naj nam pomaga, da bomo v življenju spoznali, kaj je prav, in vselej radi sprejemali njegove spodbude. Po Kristusu našem Gospodu. Amen.

2. Izvor besede:

Beseda CERKEV izhaja iz grške besede **Ekklesia**, ki pomeni **poklicana**.

Tudi beseda **KATOLIŠKA** izhaja iz grške besede in sicer iz besede: KATHOLON, ki pomeni **VESOLJNA, OZIROMA - CELOTA**

Bog išče prostor, kje bo prebival ... kje ga bo našel ... TO JE PRI TEBI ... pa ga bo res?

Za cerkev pravimo, da je **TEMPELJ SVETGA DUHA**. Ko govorimo o besedi tempelj, se lahko spomnimo na **JUDE, JUDOVSKI TEMPELJ** je zanje **"NEKAJ" SVETEGA, je svet prostor**.

Tudi za TELO pravimo, da je tempelj Svetega Duha, Zato lahko rečemo, da je tudi naše **TELO oziroma naše življenje, nekaj svetega**.

Naloga vsakega Kristijana pa je, da TEMPELJ - TOREJ CERKEV GRADIMO, ampak ne, le samo "jaz", **ampak kot SKUPNOST VERUJUČIH**

JUDOVSKI TEMPELJ

V zgodovini judovske vere poznamo dva znamenita judovska templja, vendar sta oba bila porušena. Prvega so leta 586 pr. Kr. porušili **BABILONCI** in drugega, ki so ga leta 70 po Kr. porušili Rimljani. Judje se po porušenju drugega templja ne lotijo obnove ali gradnje novega templja, saj pričakujejo **prihod MESIJE, ob katerem bo zgrajen tretji tempelj**.

Po porušenju drugega templja je **TEMPELJ simbolno nadomestila TORA**, ko se Judje v **SINAGOGI**, kot skupnost zbirajo v premišljevanju, molitvi in študiju tore. In od tod tudi izhaja judovska značilnost, studioznosti, ki je nenazadnje pripomogla k številnim odkritjem in znanstvenim dosežkom.

SINAGOGA

Sinagoga je središče judovske skupnosti. Ni le prostor za molitev (bejt tefila), ampak je tudi hiša učenja (bejt midraš) in prostor za zbiranje skupnosti, ki skupaj sodeluje v različnih družbenih ter tudi dobroteljskih dejavnostih (bejt kneset).

sv. Tomaž Akvinski

Nekoč je živel skopuh, ki je svoje zlato stalil v veliko kepo ki jo skril na svojem vrtu. In vsak dan je hodil na vrt gledat ali je ta kepa še tam ... tudi večkrat na dan. Eden od njegovih služabnikov je opazil za to njegovo skrivnost ... in je ukradel to zakopano kepo zlata ... in ko je to skupški mož videl je bil ves iz sebe. In prijatelj ga je pomiril na prav zanimiv način in mu reče: "poslušaj ... vzemi kos opeke in jo zakoplji na vrtu ... in še naprej hodi na vrt po več ur na dan gledat ali je še tam ... nič slabše ne bo, kot je bilo prej, saj prej si tudi zlato samo gledal ... in ga v življenju nisi uporabil."

Velik talent v življenju je tudi znanje vsak dan lahko z učenjem in brskanjem po knjigah odkriješ kakšen nov talen in **poglobiš svoje znanje** In to je talen, ki ga ni vredno zakopati, ampak svoje znanje razvijaji naprej ... in to je talen, ki ti ga nihče ne more vzeti.

Sv. Tomaž Akvinski

Rodil se je leta 1225 na gradu Roccasecca blizu mesta Aquino, ki je na pol poti med Rimom in Neapljem. Njegov oče Landulf, ki je bil manjši fevdalec, je želel, da bi Tomaž postal opat bližnje sloveče benediktinske opatije Montecassino. Zato ga je komaj petletnega dal tja v šolo k menihom. Ti so bistrega dečka poslali v Neapelj, da bi študiral na tamkajšnji univerzi, kjer sta se zaradi njenega položaja na meji dve svetov prepletali latinska in arabska kultura. V Neaplju je Tomaž spoznal brate pridigarje, ki se po njihovem ustanovitelju sv. Dominiku imenujejo dominikanci. Njihov način življenja ga je tako prevzel, da je proti pričakovanjem in proti volji svojega očeta sklenil postati dominikanski redovnik.

Na poti NA LIJONSKI KONCLIL, KI JE POTEKAL LETA 1247 je zbolel ter 7. marca 1274 umrl v cistercijskem samostanu Fossanova južno od Rima. 28. januarja leta 1369 so njegove posmrtno ostanke prenesli v Toulouse in na ta dan se obhaja njegov spomin.

Papež Leon XIII. je sv. Tomaža Akvinskega, »kneza in mojstra vseh katoliških učenjakov«, postavil za zavetnika cerkvenih visokih šol, zlasti bogoslovnih fakultet.